

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 35/10
Luksemburg, 15 kwietnia 2010 r.

Wyrok w sprawie C-542/08
Friedrich G. Barth / Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Państwo członkowskie może zastosować instytucję przedawnienia w stosunku do roszczeń o wypłatę specjalnych dodatków za wysługę lat, których pracownik migrujący był pozbawiony z uwagi na zastosowanie niezgodnego z prawem wspólnotowym przepisu prawa krajowego

Taki przepis dotyczący przedawnienia nie jest sprzeczny z zasadami równoważności i skuteczności

Prawo wspólnotowe¹ stanowi, że pracownik będący obywatelem państwa członkowskiego nie może być, ze względu na swą przynależność państwową, traktowany na terytorium innego państwa członkowskiego odmiennie niż pracownicy krajowi w zakresie wszelkich warunków zatrudnienia i pracy.

Friedrich G. Barth, obywatel niemiecki, był zatrudniony na uniwersytecie we Frankfurcie nad Menem (Niemcy) jako profesor uniwersytecki, a następnie w 1987 r. został mianowany profesorem zwyczajnym na Uniwersytecie Wiedeńskim (Austria). W drodze tego mianowania uzyskał także obywatelstwo austriackie.

Ponieważ okresy przepracowane przez F. Bartha w Niemczech nie zostały uwzględnione do celów specjalnego dodatku za wysługę lat, przewidzianego w austriackiej ustawie o wynagrodzeniach, zainteresowanemu nie wypłacano tego dodatku.

W swoim wyroku z dnia 30 września 2003 r. w sprawie Köbler² Trybunał stwierdził, że przepis, który dla celów przyznawania dodatku specjalnego za wysługę lat, uwzględnianego przy obliczaniu emerytury profesorów uniwersyteckich, wymaga piętnastoletniego stażu pracy nabytego wyłącznie na uniwersytetach austriackich, stanowi przeszkodę w swobodnym przepływie pracowników zakazaną na mocy traktatu WE. Ponieważ w następstwie tego wyroku austriacka ustawa o wynagrodzeniach została zmieniona, F. Barth zwrócił się w 2004 r. o dostosowanie przysługującego mu specjalnego dodatku za wysługę lat poprzez zaliczenie okresu, jaki przepracował na uniwersytecie we Frankfurcie nad Menem. Decyzja kończąca to postępowanie administracyjne przewidywała, że dodatek specjalny za wysługę lat przysługuje mu od dnia 1 stycznia 1994 r., jednakże dostosowanie to, z uwagi na przedawnienie się roszczenia, mogło być skuteczne jedynie od dnia 1 października 2000 r.

Verwaltungsgerichtshof (sąd administracyjny), rozpatrujący skargę F. Bartha na tę decyzję, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o zgodność z prawem Unii uregulowania krajowego ustanawiającego trzyletni termin przedawnienia – przedłużany w odpowiednim przypadku o dziewięć miesięcy – względem roszczeń o wypłatę specjalnych dodatków za wysługę lat, których pracownik korzystający z prawa do swobodnego przepływu był pozbawiony przed wydaniem wyroku w sprawie Köbler.

Trybunał zauważył na wstępie, że termin przedawnienia taki jak przewidziany przez prawo austriackie stanowi szczegółowy przepis proceduralny odnoszący się do środka prawnego

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz. U. L 257, s. 2).

² C-224/01, Rec. s. I-10239, zob. komunikat prasowy [nr 79/03](#).

mającego na celu ochronę prawa, jakie jednostka wywodzi z prawa Unii. Następnie stwierdził, że prawo Unii nie reguluje kwestii, czy państwa członkowskie mogą w takich okolicznościach ustanowić termin przedawnienia. W rezultacie do wewnętrznego porządku prawnego każdego państwa członkowskiego należy ukształtowanie takiego szczegółowego przepisu proceduralnego, pod warunkiem, że po pierwsze, przepis ten nie będzie mniej korzystny od tych, które dotyczą podobnych środków prawnych o charakterze wewnętrznym (zasada równoważności), a po drugie, nie będzie uniemożliwiać w praktyce lub nadmiernie utrudniać wykonywania praw przyznanych przez porządek prawny Unii (zasada skuteczności).

Trybunał zauważył, że przepis dotyczący przedawnienia, taki jak przewidziany w prawie austriackim, stosuje się zarówno do środków prawnych mających na celu zapewnienie w krajowym porządku prawnym ochrony praw, jakie jednostki wywodzą z prawa Unii, jak i do środków prawnych o charakterze wewnętrznym oraz że przepisy o przedawnieniu mające zastosowanie do każdego z tych dwóch rodzajów środków prawnych są identyczne.

W tych okolicznościach trzyletni termin przedawnienia, przedłużany o termin dziewięciomiesięczny, nie może zostać uznany za sprzeczny z zasadą równoważności.

Trybunał przypomniał, że uznał, iż prawo Unii nie sprzeciwia się przepisom krajowym ustalającym rozsądne terminy do wniesienia skargi pod rygorem przedawnienia w interesie pewności prawa, która chroni jednocześnie zainteresowanego i daną administrację. Terminy takie nie mogą bowiem uniemożliwiać w praktyce lub nadmiernie utrudniać wykonywania uprawnień gwarantowanych w porządku prawnym Unii. W związku z tym, krajowy trzyletni termin przedawnienia wydaje się rozsądny.

Tym samym termin przedawnienia, zastosowany względem roszczeń F. Bartha nie może być uznany za sprzeczny z zasadą skuteczności.

Wreszcie Trybunał stwierdził, że w okolicznościach rozpatrywanej sprawy zastosowanie instytucji przedawnienia nie pozbawia całkowicie osoby, takiej jak F. Barth, prawa do dodatku, który nie został mu przyznany z naruszeniem przepisów prawa Unii. Ponadto, zastosowanie takiej instytucji nie może być uznane za stanowiące dyskryminację pośrednią względem pracownika ani za ograniczenie swobodnego przepływu pracowników.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793